

Se - šli své - ho du - cha, Pa - ne, a ob - nov tvář - nost ze - mě.

R.
[Srov. Ž 104
(103),30]

Ž 104 (103)

1. Veleb, má du - še, Ho - spo - di - na! * Hospodine, můj Bože, jsi nad - mí - ru ve - li - ký!
2. † Jak četná jsou tvá dí - la, Ho - spo - di - ne! * Země je pl - ná tvé - ho tvor - stva. **R.**
3. Hynou, když ve - zmeš jim (ži - vot, * † a vracejí se do své - ho pra - chu.
4. † Když sešleš svého du - cha, jsou stvo - ře - ni, * † a obno - vu - ješ tvář (ze - mě. **R.**
5. † Necht' věčně trvá Hospodí - no - va (slá - va, * ať se Hospodin těší ze své - ho dí - la!
6. Kéž se mu lí - bí má (pí - seň: * † má ra - dost bu - de v Ho - spo - di - nu. **R.**